

Jornada Mundial dels Avis i de la Gent gran

Romà Casanova, bisbe de Vic

El sant pare Francesc no deixa de sorprendre'ns en moltes coses, tant en el seus gestos i fets com en les seves iniciatives i disposicions. I ens sorprèn sempre de manera positiva. Així, ara vol que se celebri en tota l'Església la Jornada Mundial dels Avis i de la Gent gran en el diumenge més pròxim a la memòria de sant Joaquim i santa Anna, pares de Maria Verge i, per tant, avis de Jesús. Aquesta jornada és adient després d'haver viscut amb dolor el moment difícil de la pandèmia, la qual va afectar de manera més dura els ancians; no solament amb la mort de moltes persones —la realitat més dolorosa—, sinó també amb l'aïllament i la solitud durant un llarg temps, tant en les llars com en les residències i hospitals. Ha estat molt el sofriment, però hi ha una paraula del consol, en l'avis del Papa: «El Senyor coneix cadascun dels nostres patiments durant aquest temps» (*Missatge per a la Jornada dels Avis*).

La pandèmia, afectà de manera més dura els ancians; no solament amb la mort sinó també amb l'aïllament i la solitud

Ara bé, aquesta jornada no és sols per a mirar el passat, sinó per a esguardar amb confiança el futur i donar un missatge d'esperança: el Senyor és sempre amb nosaltres; també, evidentment, amb els avis i la gent gran. Prenent una tradició referent a les dificultats de Joaquim i Anna, que a causa de la seva infertilitat sofrien rebuig, però que reben consol amb la visita d'un àngel, Francesc, papa, ens fa descobrir que, malgrat el llarg aïllament, cada ancià o anciana rep la visita d'un àngel. I això, com? «Àngel» significa «missatger». En la Paraula de Déu trobem el missatge viu de Déu a nosaltres. «Lle-

gim una pàgina de l'evangeli cada dia, preguem amb els salms, llegim els profetes.»

Però la mirada al futur esperançat no és solament rebre, sinó també donar. I el Sant Pare indica per als avis una manera concreta de fer realitat el manament missioner de Jesús a la seva Església: «Quina és la nostra vocació avui, a la nostra edat? Custodiar les arrels, transmetre la fe als joves i tenir cura dels petits. No ho oblideu. [...] No hi ha edat en què un pugui jubilar-se de la tasca d'anunciar l'Evangeli, de la tasca de transmetre les tradicions als néts.» I, juntament amb aquesta missió, hi ha la necessitat de ser tots, sense distinció d'edat, part activa en la rehabilitació de la societat, la qual s'ha de fer amb tres pilars: somnis, memòria i pregària. Els ancians han d'aportar als joves aquestes tres coses; ser capaços de mirar el futur, des del passat («la memòria és viure»), confiant en Déu.

